

LXXXIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Toldafgifterne.

(Afgtven af Folkethingets Udvalg den 22de Marts 1872.)

Idet Forflag til en almindelig Toldrevision her for første Gang foreligger for Rigsdagen, har Udvalget ment at burde underkaste Grundsætningerne for vor Toldbeskatning en nærmere Prøvelse. Der turde være saa meget større Opfordring hertil, som Forbrugsfakterne og navnlig Indførselstolden siden 1864 ere komne til at indtage en forholdsvis langt betydeligere Plads blandt vore Statsindtægter end før det nævnte Tidspunkt. I Finantsaarene 1858—63 udgjorde Kongeriget's forholdsmaessige Andel af Indførselstolden, udregnet efter det lovbestedte Forholdstotal for Landsdelenes Tilskud til Fællesudgifterne, gennemsnitlig 3,775,800 Rd.; i Finantsaarene 1866—71 indbragte Indførselstolden, Krigsskatten iberegnet, 6,682,200 Rd. eller 77 pCt. mere. De øvrige Forbrugsfakter (Brændevinsbrændingsafgiften, Støbsafgiften osv.) udgjorde i 1858—63, udregnede paa samme Maade, gennemsnitlig 1,667,500 Rd.; 1866—71 indbragte de 2,013,900 Rd. eller 21 pCt. mere. Ved de indirekte Afgifter, der ikke medregnes til Toldbeskatningen i videre Forstand (Stempelafgift, Arveafgift, Sportler), indkom 1858—63 gennemsnitlig 1,528,800 Rd.; 1866—71 derimod 1,806,700 Rd. eller 18 pCt. mere. Endelig ere de direkte Skatter (Gammelskat, Landsskat, Bygningskat, Bygningsafgift, Rangsskat og Indkomstskat) — naar Veisskatten, der kun er ophørt at være en Statskat, fordi dens Gjenstand blev et kommunalt Anliggende, hol-

des udenfor Beregningen — i samme Tidrum stegne fra 3,775,000 Rd. til 4,557,300 Rd. eller med 21 pCt. Indførselstoldens Beløb er saaledes i de 8 Aar, som gennemsnitlig ligge imellem de to Tidrum, der her, ligesom i de Lovforflaget ledsagende Bemærkninger, ere lagte til Grund for Sammenstillingen, steget betydeligt stærkere end hvilkensomhelst af de andre Afgiftsgrupper og navnlig over 3 Gange saa stærkt som de direkte Skatters Beløb.

Fremdeles viser det sig, at for Indførselstoldens Vedkommende hidrører den langt overveiende Del af Tilvæerten ikke fra nye Paalæg, men fra Skatteildernes egen Udvikling, medens det Omvendte er Tilfældet med de øvrige Afgifter. Af de direkte Skatter ere Bygningsafgiften og Rangsskatten stegne med tilsammen ca. 150,000 Rd., medens den øvrige Del af Tilvæerten hidrører fra den overordentlige Skat, som blev opkrævet i de 3 Finantsaar 1867—69 og 1870—71. I Forbrugsfakterne, med Undtagelse af Indførselstolden, har der fundet temmelig betydelige Forandringer Sted imellem de to nævnte Tidrum, idet Udførselstolden, Transittolden og Fyrerafgiften ere blevne ophævede, men Krigsskatten paa Brændevin er kommen til; den stedfundne Tilvæert i denne Klasse Afgifter skriver sig næsten udelukkende fra det sidstnævnte nye Paalæg. For de øvrige indirekte Afgifters Vedkommende (Stempelafgift m. fl.) har der vel været en jevn Fremgang paa Grund af Udviklingens almindelige Frem-